

Δημήτρης Μαυροματίδης, Πρόεδρος ΔΕ ΤΕΕ/ Τμ. Δυτικής Μακεδονίας

Κοζάνη, 08 Απριλίου 2016

Με σημείο εκκίνησης στη δεκαετία του 1950, η βιομηχανία λιγνίτη γιγαντώθηκε στον ενεργειακό άξονα της Δυτικής Μακεδονίας με πρωτόγνωρους ρυθμούς για τα ελληνικά δεδομένα. **Η καθετοποιημένη αξιοποίηση των εγχώριων λιγνιτικών κοιτασμάτων αποτέλεσε κεντρική στρατηγική επιλογή, η οποία υποστηρίχτηκε από το σύνολο των ελληνικών κυβερνήσεων.** Η ασφάλεια του εθνικού ενεργειακού εφοδιασμού, το προβλέψιμο κόστος παραγωγής και η ενίσχυση της αξιοπιστίας του μακροχρόνιου ενεργειακού σχεδιασμού, ανέδειξαν τους ελληνικούς λιγνίτες σε κυρίαρχο εθνικό καύσιμο.

Ως εκ τούτου, η εκμετάλλευση των λιγνιτικών κοιτασμάτων έχει διαμορφώσει επί 60 χρόνια σε μεγάλο βαθμό τον οικονομικό, παραγωγικό και κοινωνικό ιστό της Δυτικής Μακεδονίας. Η λιγνιτική βιομηχανία δημιούργησε σημαντικό πλούτο και παράπλευρα οφέλη στην περιοχή μας σε σταθερή βάση και μάλιστα με συνεχώς αυξανόμενη τάση μέχρι το 2002. Παράλληλα όμως, συρρίκνωσε παραδοσιακούς οικονομικούς κλάδους, ανέδειξε συνθήκες μονοκαλλιέργειας και βεβαίως, έθεσε κάτω από ισχυρή πίεση τόσο το φυσικό όσο και το ανθρωπογενές περιβάλλον.

Σύμφωνα με τις δημοσιευμένες μελέτες του ΤΕΕ/Τμήμα Δυτικής Μακεδονίας που διαχρονικά έχει εκπονήσει, περισσότερο από το 25% του περιφερειακού μας ΑΕΠ και περισσότερες από 22.000 άμεσες, έμμεσες και επαγωγικές θέσεις εργασίας, διαμορφώθηκαν μονοσήμαντα και στηρίζονται αποκλειστικά μέσα από τις απαιτήσεις και τις δραστηριότητες της λιγνιτικής βιομηχανίας.

Ειδικότερα¹ :

- Για κάθε θέση μόνιμου προσωπικού στα ορυχεία λιγνίτη και στους σταθμούς παραγωγής, δημιουργούνται και συντηρούνται 3,28 θέσεις στην τοπική αγορά εργασίας.
- Για κάθε ευρώ που δαπανά η ΔΕΗ ΑΕ σε μισθούς και εργολαβίες, προκύπτουν επαγωγικά περισσότερα από τρία ευρώ στον κύκλο της περιφερειακής οικονομίας.
- Η απόσυρση 300 MW λιγνιτικής ισχύος θα στερούσε από την περιφερειακή οικονομία 83 εκατ. ευρώ ετησίως. Αν αποσυρθούν 2.400 MW, χωρίς ισοδύναμα μέτρα στήριξης, τα μεγέθη είναι δυνατόν να αποδειχθούν εφιαλτικά και μη αναστρέψιμα για την περιοχή μας.
- Σε επίπεδο εθνικής οικονομίας, το σύνολο των λιγνιτών που εξορύχτηκαν από το 1960 μέχρι το 2009 στη Δυτική Μακεδονία, μετατράπηκε σε ηλεκτρική ενέργεια ίση με 562.000 GWh, απέτρεψε την εισαγωγή 154.000.000 τόνων ισοδύναμου πετρελαίου και πρόσφερε στην εθνική οικονομία εξοικονόμηση συναλλάγματος 49,7 δισ. δολαρίων.

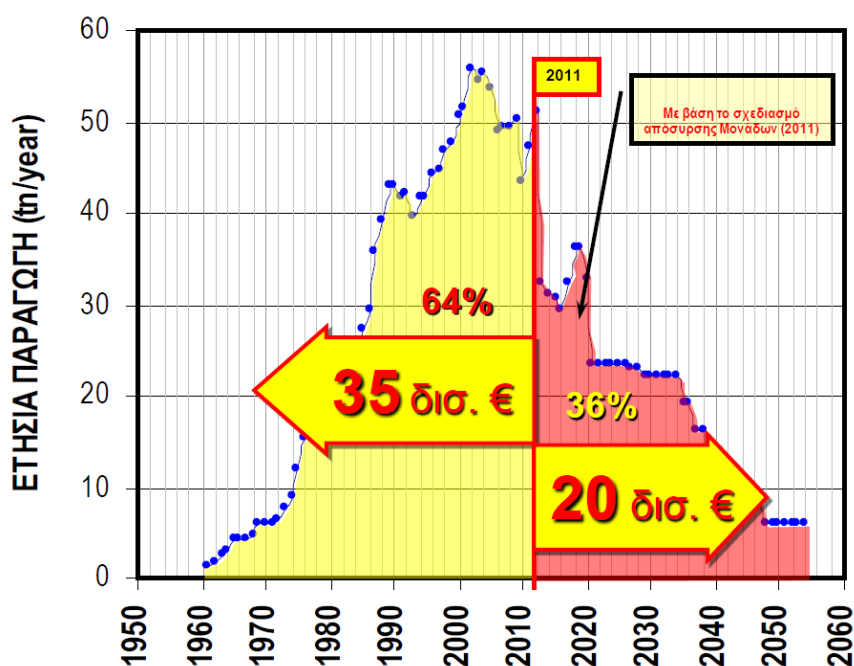
¹ [ΤΕΕ/ΤΔΜ – Εκτίμηση κόστους μετάβασης της Δυτικής Μακεδονίας σε καθεστώς χαμηλής λιγνιτικής παραγωγής - Ιούλιος 2012](#)

Τα παραπάνω ποσοτικά ευρήματα, καταδεικνύουν με ξεκάθαρο τρόπο τη σημαντική και καταλυτική επίδραση της λιγνιτικής βιομηχανίας τόσο στην κοινωνία της Δυτικής Μακεδονίας όσο και στην εθνική οικονομία γενικότερα.

Ωστόσο, υπάρχουν ευδιάκριτα χαρακτηριστικά και σαφείς ενδείξεις ότι η Δυτική Μακεδονία βιώνει συνθήκες μεταλιγνιτικής εποχής. Με σημείο κορύφωσης το 2002, η παραγωγή λιγνίτη βαίνει έκτοτε συνεχώς μειούμενη. Εμφανίζεται δυστοκία στην κατασκευή σύγχρονων λιγνιτικών μονάδων. Προγραμματίζεται η απόσυρση σημαντικού μέρους της εγκατεστημένης λιγνιτικής ισχύος. Και το κυριότερο, η λιγνιτική βιομηχανία επιδρά όλο και λιγότερο καθοριστικά στην τοπική απασχόληση.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ιστορικά δεδομένα εξόρυξης λιγνίτη στο ενεργειακό λεκανοπέδιο, για την περίοδο από το 1960 μέχρι το 2012 αλλά και τις προβλέψεις για το μέλλον, προκύπτει το ακόλουθο διάγραμμα παραγωγής.²

ΕΞΕΛΙΞΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΛΙΓΝΙΤΗ

Το έτος 2002, ως σημείο κορύφωσης της λιγνιτικής παραγωγής, χωρίζει το διάγραμμα σε δύο σχεδόν ισομεγέθεις περιοχές, προσεγγίζοντας ικανοποιητικά τη Θεωρία Hubbert σύμφωνα με την οποία η κορύφωση πραγματοποιείται όταν έχει εξορυχτεί το ήμισυ περίπου των διαθέσιμων αποθεμάτων.

Όμως, τα δύο πεδία (I και II), ενώ περικλείουν τις ίδιες ποσότητες λιγνίτη αναφέρονται σε εντελώς διαφορετικό περιβάλλον εκμετάλλευσης:

A. Συνθήκες εκμετάλλευσης λιγνίτη την περίοδο 1960 -2002 (Λιγνιτική Εποχή)

- Συνεχώς αυξανόμενη συμμετοχή του λιγνίτη στο εθνικό ενεργειακό μίγμα
- Μηδενική έως ελάχιστη συμμετοχή ανταγωνιστικών καυσίμων (φυσικό αέριο)
- Ελάχιστη έως χαμηλή συμμετοχή των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ)
- Εκμετάλλευση του λιγνίτη από καθετοποιημένη δημόσια εταιρεία
- Απουσία ανταγωνισμού, παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας σε ρυθμιζόμενο περιβάλλον

² [ΤΕΕ/ΤΔΜ – Εκτίμηση κόστους μετάβασης της Δυτικής Μακεδονίας σε καθεστώς χαμηλής λιγνιτικής παραγωγής - Ιούλιος 2012](#)

- Απουσία πρόσθετου κόστους λόγω μη ύπαρξης δικαιωμάτων εκπομπών στο κόστος της ηλεκτρικής kWh

B. Συνθήκες εκμετάλλευσης λιγνίτη την περίοδο 2002 -2054 (Μεταλιγνιτική Εποχή)

- Κλιμακούμενη μείωση του ποσοστού συμμετοχής του λιγνίτη στο εθνικό ενεργειακό μίγμα
- Αυξημένη συμμετοχή του φυσικού αερίου στην ηλεκτροπαραγωγή
- Αυξημένη συμμετοχή των στοχαστικών ΑΠΕ, κυρίως των αιολικών, δυσκολία συνεργασίας των εγκατεστημένων μονάδων λιγνίτη σε αυξομειώσεις της ζήτησης
- Υψηλό ποσοστό υπέρπληρων λιγνιτικών μονάδων χαμηλής απόδοσης
- Συνθήκες ανταγωνισμού των παραγωγών ενέργειας
- Συνθήκες ασφυκτικής δημοσιονομικής πίεσης
- Ευρωπαϊκές/μνημονιακές υποχρεώσεις για «άνοιγμα» της αγοράς Η/Ε
- Επιβάρυνση της ηλεκτρικής kWh με τα δικαιώματα εκπομπών ρύπων

Καθίσταται επομένως σαφές ότι το μέγεθος και μόνον των λιγνιτικών κοιτασμάτων αποτελεί αναγκαία αλλά μη ικανή συνθήκη στην προσπάθεια οριοθέτησης της Μεταλιγνιτικής Εποχής. Συμφωνούμε απολύτως ότι ο όρος «Μεταλιγνιτική Εποχή» είναι αρνητικά φορτισμένος στην περιοχή μας αλλά, τα δεδομένα παραμένουν αμείλικτα και οι προκλήσεις αναδύονται περισσότερο από πιεστικές.

Ας είμαστε ειλικρινείς. Καμία πηγή πρωτογενούς ενέργειας δεν μπορεί να υποκαταστήσει τους λιγνίτες και να διασφαλίσει τις θέσεις εργασίας και την ισχυρή οικονομική επίδραση της λιγνιτικής βιομηχανίας. Η εξόρυξη, διακίνηση και καύση του λιγνίτη είναι μια διαδικασία εντάσεως εργασίας, με αποτέλεσμα να επιδρά με σαρωτικό τρόπο στην οικονομική και αναπτυξιακή πορεία της περιοχής εφαρμογής.

Σύμφωνα με τη διεθνή πρακτική, τόσο η ποσοτική όσο και η ποιοτική εξάντληση των στερεών ορυκτών καυσίμων όπως για παράδειγμα των λιγνιτών, πρέπει να συνοδεύεται **εγκαίρως** από τις απαραίτητες «δράσεις γέφυρας», **προκειμένου η αξιοποίηση των διαθέσιμων κοιτασμάτων να γεφυρώνει αποτελεσματικά το παραγωγικό χάσμα μεταξύ λιγνιτικής και μεταλιγνιτικής εποχής.**

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονισθεί, ότι η μετάβαση στη μεταλιγνιτική εποχή αφορά τόσο στην αλλαγή του οικονομικού και αναπτυξιακού μοντέλου της περιοχής αλλά και στην διαχείριση των επιπτώσεων από την λιγνιτική δραστηριότητα. Κυρίαρχα ζητήματα όπως η αποκατάσταση εδαφών με πλάνο και στόχευση να εξυπηρετηθούν οι μελλοντικές ανάγκες της περιοχής, η αξιοποίηση της υφιστάμενης τεχνογνωσίας με προοπτική να δραστηριοποιηθούν σε νέες δεξιότητες, αλλά και η βιωσιμότητα των τηλεθερμάνσεων, θα πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστα τμήματα των «δράσεων γέφυρας».

Για την περίπτωση της Δυτικής Μακεδονίας, τα αναδυόμενα σενάρια στην κατεύθυνση διαμόρφωσης συνθηκών ομαλής μετάβασης στη νομοτέλεια της μεταλιγνιτικής εποχής, με κρίσιμο βέβαια παράγοντα τον τρόπο που θα διαχειριστούμε τα αποθέματα λιγνίτη στο μέλλον, προσδιορίστηκαν από το ΤΕΕ/ΤΔΜ³ ως ακολούθως:

Σενάριο Α: Κλιμακούμενη απόσυρση των λιγνιτικών μονάδων – απουσία δράσεων γέφυρας - Σενάριο αναφοράς

Στο σενάριο αυτό, οι λιγνιτικές μονάδες της περιοχής αποσύρονται σταδιακά σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ήδη έχει παρουσιάσει η ΔΕΗ ΑΕ, ενώ το 2020~2021 τίθεται σε λειτουργία η νέα λιγνιτική μονάδα Πτολεμαΐδα V. Στον ενεργειακό άξονα της Δυτικής Μακεδονίας θα παραμείνουν ανεκμετάλλευτοι δεκάδες εκατομμύρια τόνοι λιγνίτη και τη δεκαετία του 2050, η λιγνιτική παραγωγή αναμένεται να μηδενιστεί.

³ [ΤΕΕ/ΤΔΜ: Προσδιορισμός και Οριοθέτηση της Μεταλιγνιτικής Εποχής, για το Ενεργειακό Κέντρο της Δυτικής Μακεδονίας– Οκτώβριος 2012](#)

Για τη Δυτική Μακεδονία οι επιπτώσεις του σεναρίου αυτού είναι προδιαγεγραμμένες. Ισχυρή αποβιομηχάνιση, απώλεια του ενεργειακού χαρακτήρα της περιοχής, κίνδυνος αποσταθεροποίησης του παραγωγικού ιστού, δυσκολία ανάταξης της τοπικής οικονομίας.

Το σενάριο αυτό θα μπορούσε να επιταχυνθεί με οδυνηρά δραματικό τρόπο για την περιοχή μας, μέσα από εξωγενείς παράγοντες, με σημαντικότερο εξ αυτών τις διοικητικές παρεμβάσεις αναφορικά με τα δικαιώματα εκπομπών που θα οδηγούσαν σε τιμές ρύπων της τάξης των 15 ευρώ ανά τόνο, ενδεχομένως και υψηλότερες, με πολύ αρνητικές συνέπειες για τις λιγνιτικές μονάδες, όπως άλλωστε προσφάτως έχει τονιστεί από τη ΔΕΗ ΑΕ.

Σενάριο Β: Κλιμακούμενη απόσυρση των λιγνιτικών μονάδων – ανάληψη δράσεων γέφυρας μικρής και μεσαίας κλίμακας

Το σενάριο αυτό προϋποθέτει την ανάληψη δράσεων και παρεμβάσεων οι οποίες σωρευτικά θα έχουν τη δυνατότητα να επεκτείνουν την ενεργειακή δραστηριότητα στη Δυτική Μακεδονία αλλά κυρίως, να θέσουν τα θεμέλια για μια ουσιαστική διεύρυνση του τοπικού ενεργειακού μίγματος. Προϋποθέτει επιπλέον τη χρήση του λιγνίτη σε αποκεντρωμένα ενεργειακά συστήματα σε επίπεδο Περιφέρειας με παράλληλη χρήση βιομάζας ως συμπληρωματικού καυσίμου, την αξιοποίηση ξηρού λιγνίτη σε αποκεντρωμένα ενεργειακά συστήματα τηλεθέρμανσης⁴, καθώς και την δυνατότητα ένταξης τεχνολογικών λύσεων με φυσικό αέριο στην λιγνιτική ηλεκτροπαραγωγή.

Οι δράσεις και παρεμβάσεις του σεναρίου αυτού διασφαλίζει μια άμβλυση των επιπτώσεων της μεταλιγνιτικής εποχής, δημιουργώντας παράλληλα συνθήκες διεύρυνσης του ενεργειακού χαρακτήρα της περιοχής. Η ωριμότητα των παραπάνω παρεμβάσεων, εξαιρουμένης της προοπτικής έλευσης του αγωγού φυσικού αερίου η οποία καθορίζεται από έξω-περιφερειακούς παράγοντες, χαρακτηρίζεται ως μη επαρκής. Όμως, η κατασκευή της νέας λιγνιτικής μονάδας Πτολεμαΐδα V και η ανάγκη για ευέλικτα καύσιμα με χαμηλό περιβαλλοντικό αποτύπωμα, διαμορφώνουν ιδανικές συνθήκες για την άμεση δρομολόγησή τους.

Σενάριο Γ: Κλιμακούμενη απόσυρση των λιγνιτικών μονάδων-ανάληψη δράσεων γέφυρας μεγάλης κλίμακας

Στο σενάριο αυτό προβλέπονται δράσεις μακράς πνοής οι οποίες προϋποθέτουν άριστο σχεδιασμό, συνεκτικότητα στην υλοποίηση και διαχρονική αποδοχή από την πλευρά της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης. Προϋποθέτουν σημαντικές επενδύσεις σε δράσεις έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης, ισχυρή εξωστρέφεια, διεθνείς συμμαχίες και κυρίως, στήριξη και υποστήριξη από την πλευρά των Ελληνικών Κυβερνήσεων. Πρόκειται για παρεμβάσεις οι οποίες θα αλλάξουν ριζικά τον συμβατικό ενεργειακό χαρακτήρα της Δυτικής Μακεδονίας.

Στις δράσεις αυτές εντάσσονται, μεταξύ άλλων, η παραγωγή καυσίμων κίνησης και προϊόντων υψηλής προστιθέμενης αξία με βάση το λιγνίτη, οι τεχνολογίες δέσμευσης και αξιοποίησης διοξειδίου του άνθρακα (CCU), η αποθήκευση ενέργειας μεγάλης κλίμακας σε καινοτόμα συστήματα.

Σε κάθε περίπτωση, για όλες τις προαναφερόμενες διαθέσιμες τεχνολογίες και τεχνικές παρεμβάσεις που θα μπορούσαν να διασφαλίσουν μια βιώσιμη μετάβαση σε συνθήκες μεταλιγνιτικής εποχής και να αμβλύνουν τις αρνητικές επιπτώσεις για την Περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας, επιβάλλεται μια ολοκληρωμένη διαδικασία προσέγγισης με όρους Τεχνολογικής Προοπτικής Διερεύνησης (Technological Foresight). **Μια προσέγγιση που θα λαμβάνει υπόψη τις τεχνολογικές εξελίξεις, τους περιβαλλοντικούς περιορισμούς, τις εθνικές και ευρωπαϊκές ενεργειακές πολιτικές, την γεωστρατηγική της Ενέργειας και κυρίως, τις ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ δυνατότητες και τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της περιοχής μας.**

---

⁴ [Προτάσεις του ΤΕΕ/Τμ. Δυτικής Μακεδονίας για αξιοποίηση ξηρού λιγνίτη σε μικρής κλίμακας αποκεντρωμένα ενεργειακά συστήματα- Ιούνιος 2012](#)

Το ερώτημα που ευλόγως θα θέσετε είναι το ποιός θα τα χρηματοδοτήσει όλα αυτά. Δεν θα αναφερθούμε στα συμβατικά μέσα χρηματοδότησης. Επιλέγουμε να καταθέσουμε ως ΤΕΕ εναλλακτικές προτάσεις χρηματοδότησης οι οποίες όμως, απαιτούν την ξεκάθαρη δέσμευση της Πολιτείας και βεβαίως, τη σύμφωνη γνώμη της ΔΕΗ.

Η σταδιακή απεξάρτηση από τους λιγνίτες θα επιτρέψει τη χώρα μας να πετύχει τους στόχους του «20-20-20» και πρωτίστως, αυτών που σχετίζονται με τις εκπομπές CO₂. Το ζητούμενο όμως δεν είναι απλά η επίτευξη των στόχων, αλλά το κόστος με το οποίο θα επιτευχθούν. Απεξάρτηση από τους λιγνίτες, χωρίς εναλλακτική αναπτυξιακή προοπτική για τη Δυτική Μακεδονία, σημαίνει εκρηκτική αύξηση της ήδη πολύ υψηλής ανεργίας, απαξίωση επενδύσεων της τάξης των δις ευρώ, απεμπόληση μιας συσσωρευμένης τεχνολογίας δεκαετιών, πυροδότηση της εσωτερικής μετανάστευσης, διατάραξη του κοινωνικού και οικονομικού ιστού μιας ολόκληρης περιφέρειας. Επισημαίνουμε ότι για κάθε τόνο εξορυσσόμενου λιγνίτη προστίθεται στην περιοχή καθάρο εισόδημα 23,8 ευρώ ή διαφορετικά για κάθε απόσυρση μονάδας 300 MW η περιοχή χάνει 83.000.000 €/έτος και 1.559 θέσεις εργασίας.⁵

Σημειώνεται επιπλέον, ότι η Δυτική Μακεδονία και ο εξορυκτικός της τομέας εκτιμάται ότι θα αντιμετωπίσουν την πλέον δυσμενή επίδραση, από τις φυσικές επιπτώσεις αλλά και τις πολιτικές προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, σύμφωνα με τα δεδομένα της μελέτης «Εθνική Στρατηγική για την Προσαρμογή στην Κλιματική Αλλαγή» που πρόσφατα έθεσε σε διαβούλευση το ΥΠΕΝ.

Ουσιαστικά, η Δυτική Μακεδονία θα «χρεωθεί» σχεδόν εξολοκλήρου σε αντίθεση με την υπόλοιπη χώρα τις πολιτικές του 20-20-20 ιδιαίτερα ως προς τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

Πληρώσαμε το τίμημα του εξηλεκτρισμού της Ελλάδας, βιώσαμε και βιώνουμε μετεγκαταστάσεις πληθυσμών εν καιρώ ειρήνης, προσφέραμε τα μέγιστα στην εθνική οικονομία μετουσιώνοντας για 60 χρόνια τον «βρώμικο» λιγνίτη σε ΦΩΣ. Εγκλωβίσαμε το μέλλον διαδοχικών γενεών. Θα πληρώσουμε ως περιοχή και το κόστος των νέων εθνικών ενεργειακών απαιτήσεων με την πρακτική της στημένης λεμονόπουκας ;

Τα οξυμένα προβλήματα, ιδιαίτερα σε καθεστώς ασφυκτικής δημοσιονομικής πολιτικής, απαιτούν δραστικές και επιθετικές πολιτικές. Η απάντηση μπορεί να είναι απλή. **Το ίδιο το πρόβλημα, να χρηματοδοτήσει τη λύση. Μια λύση όμως που απαιτεί τη συμμετοχή τόσο της Πολιτείας που με τον ενεργειακό σχεδιασμό της επί τόσες δεκαετίες στήριξε την φθηνή παραγωγή ηλεκτρισμού στην Ελλάδα, όσο και της ΔΕΗ ΑΕ ως φυσικού διαχειριστή των πολιτικών αυτών και παράγοντα σχεδιασμού δράσεων με κυρίαρχες επιπτώσεις στην περιοχή.**

Προτείνουμε την ένταξη της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας σε εθνικό καθεστώς εφαρμογής δράσεων «Καθαρού Μηχανισμού Ανάπτυξης», στη λογική και στο σκεπτικό των ευέλικτων μηχανισμών του Πρωτόκολλου του Κιότο. Ένα σημαντικό ποσοστό των πόρων του ταμείου διαχείρισης των δικαιωμάτων εκπομπών να χρηματοδοτεί δράσεις βιώσιμης, ομαλής και αποτελεσματικής μετάβασης της Δυτικής Μακεδονίας σε καθεστώς σταδιακού και μακροπρόθεσμου περιορισμού της συμμετοχής του λιγνίτη στο ενεργειακό ισοζύγιο. Όταν δημιουργηθεί η απαραίτητη κρίσιμη μάζα αναπτυξιακής δυναμικής στην περιοχή μας και επιτευχθούν συγκεκριμένοι και αυστηρά ελεγχόμενοι ποσοτικοί και ποιοτικοί δείκτες, άμεση επαναφορά στο ισχύον καθεστώς.

Επιπλέον, είναι γνωστό ότι η βιωσιμότητα των νέων ηλεκτροπαραγωγικών επενδύσεων σε εθνικό επίπεδο, εξαρτάται από τον ζωτικό χώρο που θα δημιουργήσει η σχεδιαζόμενη απόσυρση των λιγνιτικών μονάδων. Η μείωση της λιγνιτικής παραγωγής θα καταστήσει ανταγωνιστικές και ελκυστικές τις όποιες νέες ενεργειακές

---

⁵ [ΤΕΕ/ΤΔΜ – Εκτίμηση κόστους μετάβασης της Δυτικής Μακεδονίας σε καθεστώς χαμηλής λιγνιτικής παραγωγής - Ιούλιος 2012](#)

επενδύσεις. Προτείνεται να θεσπιστεί **τίμημα αποζημίωσης** για κάθε λιγνιτικό MW που θα αποσύρεται στην περιοχή μας, όπως ακριβώς σχεδιάζεται σε ομόλογες περιοχές της Ευρώπης.

Δεν είναι δίκαιο να επιδοτείται η είσοδος των ΑΠΕ στο ηλεκτρικό σύστημα και να μην επιδοτείται η απόσυρση της λιγνιτικής παραγωγής.

Με άλλα λόγια, προτείνουμε τη δημιουργία ενός «τοπικού Πράσινου Ταμείου» σε επίπεδο Δυτικής Μακεδονίας⁶, το οποίο θα χρηματοδοτεί δράσεις ανάσχεσης των επιπτώσεων από τη συρρίκνωση της λιγνιτικής παραγωγής, δηλαδή της μεταλιγνιτικής περιόδου που ήδη διανύουμε. **Είναι το ελάχιστο που οφείλει η εθνική οικονομία στην 60-χρονη κατάθεση Ψυχής μιας ολόκληρης Περιφέρειας.** Το ΤΕΕ/ΤΔΜ, με τη σύμφωνη γνώμη των θεσμικών φορέων της Δυτικής Μακεδονίας, θα συνεισφέρει στην τεκμηρίωση ανάλογων των παραπάνω προτάσεων στην κατεύθυνση της ενίσχυσης του χρηματοδοτικού πλαισίου για την προσέλκυση επενδύσεων και την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Είναι καιρός πλέον να διαμορφώσουμε έναν κοινά αποδεκτό, ρεαλιστικό και αποτελεσματικό Οδικό Χάρτη για την περιοχή μας, απέναντι στην νομοτέλεια της μεταλιγνιτικής εποχής. Να ενσωματώσουμε καινοτόμες και αναδυόμενες τεχνολογίες, να μετατρέψουμε τις απειλές σε ευκαιρίες. Να ισχυροποιήσουμε και να προασπίσουμε την ενεργειακή ταυτότητα της Δυτικής Μακεδονίας.

Ουσιαστικά το τρίπτυχο **«Αναγκαιότητα άμεσης δράσης -> Συμφωνημένο Πρόγραμμα -> Διασφάλιση χρηματοδότησης με θεσμική θωράκιση»** είναι η ουσία όλων όσων πρέπει να πετύχουμε.

---

⁶ [Αποστολή προτάσεων του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας - Τμήματος Δυτικής Μακεδονίας για το Πράσινο Ταμείο και την πρόβλεψη ύπαρξης αποκεντρωμένων δομών περιβαλλοντικού ελέγχου](#)